

Onintza Irureta Azkune

♦ ARGIAKO KAZETARIA

Norekin hitz egingo dut euskaraz?

(Osakidetzako langile baten galdera)

MARI KARMEN Osakidetzako langilea da. Behin baino gehiagotan saiatu da euskara ikasten (bere kabuz eta Osakidetzak lagunduta) eta ez dago gustura egin duen bidearekin (edo egin ez duenarekin). Hizkuntzarekiko gorabeherak kontatu dizkit berriketan ari ginela. Oso argigarria iruditu zait gogoeta.

– Euskara ikasten ari zara?

– Bai. Egia esan, ez da euskara ikasten hasten naizen lehenengo aldia. Seme-alabak txikiak zirenean ere aritu nintzen. Baina ezin nuen segi, egunean bi orduz joan behar nuen euskaltegira eta ez neukan denborarik. Lana, familia, euskaltegia... Zenbat aldiz esan ote nien euskaltegikoei egunean bi ordu gehiegi zela, ezin genuela hortara jarri!

– Hizkuntza ikasteko denbora behar da.

– Bai, baina ezin baduzu ezin duzu. Eta beste kontu bat: euskara zenbat ikasi behar da? Bazirudien euskaltzainak izan behar genuela! Hainbeste gramatika eta kontu! Nik euskaraz elkarrizketa arruntak izateko maila nahi nuen, ez besterik!

– Eta orain hobeto moldatzen al zara euskaltegian?

– Gauzak asko aldatu dira euskaltegietan. Ez daukazu derrigorrez astean ordu mordo sartu beharrik eta irakasteko metodoa ere aldatu da. *Online* aritzen naiz eta gero mintzapraktikan nabil. Dakidan gutxi hori erabili eginen dut! Nik ez dut euskaltzaina izan nahi, dakidana erabili eta gehiago ikasi nahi dut.

– Osakidetzako lankideekin ari al zara praktikatzen?

– Oso gutxi. Euskaldun zaharrek ez daukate pazientziarik normalean eta euskaldun berriek ez dute hitz egiten euskaraz. EGA ateratako lankideak dauzkat eta titulua atera zutenetik ez dute hitzik ere egin euskaraz. Nik Gasteizen egiten dut lan, eta esan behar da Arrasaten eta beste hainbat tokitan euskaraz asko egin dutela lankideen artean.

– Askotan gertatzen da euskara ikasten ari dena enbarazu gisa ikustea, pazientzia behar baita laguntzeko.

– Nik ez dut euskara titulurik nahi eta behar, nik euskaraz egin nahi dut lanean, eta kalean ere bai. Saiatu naiz seme-alabak konbentzitzen euskaraz egiteko baina ez... Kua-drilla honetan ere (15 bat lagun gaude bi-hiru ezik beste guztiak euskaldunak) erdaraz egiten da.

Mari Karmenek aipatutako kua-drilla kolpera ezagutu nuen eta “lehenengo hitza euskaraz” proba egin nien denei. Ia denekin egiten dut euskaraz bakarrik gaudenean, taldean dena erdaraz. Proba hartan kale egin zidan Mari Karmenek, ez zen ausartu euskaraz dakien apurra egiten. Erdara hutsean izan dugun berriketaldi honetatik aurrera hizkuntza aldatu du eta euskaraz hasi zait. Gure arteko hizkuntza harremana aldatu dugu di-da batean. Poza nabari zaio euskaraz botatzen duen esaldi bakoi-tzean. Ea lankideekin eta lagunekin beste hainbeste lortzen duen. ■

IRITZIAREN LEIHOA

BERTSO BERRIAK

Trebiñori begira

XDZ

Oihane Perea

♦
Doinua: Itsasoari begira.

Gure mapari begiratuta barrua jartzen zait sutan nola Araba erdian egon ta Burgos duen lekutan. Demokraziak bere aurpegia erakusten du batzutan: Gehiengoaren etorkizuna gutxi batzuen eskutan... Eta Trebiño hor geratu da lau jauntxoren sudur puntan.

Gure aitona bertan jaio zen egin behar dut aitortza sustraieetatik entzun dezaket trebiñoarren ahotsa. Araban bizi eta daukate mugetan izen arrotza nahiz batzuk duten mingain luzea eta oso esku motza oraindik ere taupaka dago Trebiño, gure bihotza!

Gasteiztik irten Mendialdera basoz jazten da paisaia: herri txikiak, herri xumeak jende jator ta alaia begiradetan nabaritzen da min egiten duen gaia denek dakite badela behingoz betearazteko garaia trebiñoarren borondatea eta Arabaren nahia! ■

